



*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

ROMÂNIA



CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂREA nr. 103

din 28 mai 2020

Analizând Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției (Plx 253/2020), transmisă spre avizare de Camera Deputaților.

În temeiul dispozițiilor art. 38 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți (11 voturi pentru „avizare negativă”, 8 voturi pentru „avizare favorabilă cu observații”).

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE :

Art. 1. – Avizează negativ Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, pentru considerentele



*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

prezentate în Anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. – Prezenta hotărâre se comunică Camerei Deputaților, potrivit legii.

Data în București, la 28 mai 2020.

Judecătoarea Nicoleta Margareta ȚÎNȚ,
PREȘEDINTELE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII





*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Anexă la Hotărârea Plenumului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 103 din 28 mai 2020

AVIZ

**referitor la Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea unor
acte normative în domeniul justiției**

În urma examinării *Propunerii legislative pentru modificarea și
completarea unor acte normative în domeniul justiției (Plx 253/2020)*, transmisă
spre avizare de Camera Deputaților;

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

În temeiul dispozițiilor art. 38 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind
Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările
ulterioare;

În baza Hotărârii nr. 103 din 28 mai 2020 a Plenumului Consiliului Superior al
Magistraturii;

**Avizează negativ Propunerea legislativă pentru modificarea și
completarea unor acte normative în domeniul justiției, pentru următoarele
considerente:**

I. Sub un prim aspect, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază
că nu se justifică un demers legislativ cu privire la „legile justiției” doar în ceea ce
privește aspectele punctuale avute în vedere de inițiatori, care să fie urmat de alte
demersuri similare, prin care să se realizeze și alte modificări sau/și completări ale
textelor de lege.

Astfel, date fiind rolul și importanța pe care le au cele trei legi ale justiției,
este de dorit ca intervențiile legislative asupra acestora să fie realizate de o
manieră coerentă și care să asigure stabilitatea cadrului normativ, prin evitarea
inițierii unor demersuri legislative frecvente vizând modificarea acestor
reglementări de o importanță deosebită, în acord cu dispozițiile art. 6 alin. (1) din
Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor
normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora



*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 103 din 28 mai 2020

*„Proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și
posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă.”*

În acest sens, trebuie menționat că, în răspunsurile primite de la instanțele judecătorești și de la parchetele de pe lângă acestea cu ocazia consultării asupra prezentei propuneri legislative, se regăsesc o serie de alte propuneri de modificare și completare a celor trei legi ale justiției.

De altfel, la nivelul Consiliului Superior al Magistraturii s-a inițiat o procedură de *centralizare a problemelor semnalate în practică* cu privire la unele dispoziții ale celor trei legi ale justiției, prin care se urmărește o analiză de ansamblu a legilor menționate.

Acesta reprezintă, însă, un demers mai amplu, care necesită timp, fiind necesară o evaluare structurată, complexă și corelată a dispozițiilor legale, atât pentru a înlătura acele neclarități sau necorelări semnalate în reglementările în vigoare, cât și pentru a asigura soluții legislative coerente și stabile, care să nu mai reclame alte intervenții legislative imediate.

De asemenea, propunerea legislativă nu are la bază niciun fel de analiză privind impactul pe care l-au avut modificările aduse legilor justiției, în intervalul de la modificarea lor din anul 2018.

O astfel de analiză ar fi evidențiat existența unor deficiențe ale noului cadrului normativ cu referire la unele aspecte de o importanță deosebită pentru sistemul judiciar, cum ar fi concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii, care ar fi impus cu prioritate o intervenție legislativă.

În acest sens, Consiliul Superior al Magistraturii a semnalat anterior existența unor dificultăți majore în privința organizării concursului de admitere la Institutul Național al Magistraturii în anul 2020, decurgând din imposibilitatea practică de realizare a evaluării psihologice a persoanelor care își exprimă intenția de a participa la concurs.

Astfel, în concepția noii reglementări, evaluarea psihologică ar urma să fie realizată de către psihologi din cadrul sistemului judiciar pentru un număr foarte mare de persoane, fapt imposibil de realizat în condițiile în care numărul psihologilor care își desfășoară activitatea în cadrul sistemului judiciar este extrem de mic.

În aceste condiții, evaluarea psihologică nu s-ar putea realiza în intervalul de 6 luni pentru anunțarea concursului, prevăzut de art. 15 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind necesar, în acest sens, un interval semnificativ mai mare, fapt care ar conduce în prezent la imposibilitatea desfășurării concursului de admitere la Institutul Național al Magistraturii în anul 2020.



*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 103 din 28 mai 2020

II. De asemenea, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține o serie de deficiențe în ceea ce privește propunerea legislativă, ce au fost semnalate și de instanțele judecătorești și de parchetele de pe lângă acestea.

Astfel, sub un prim aspect, se constată că *unele propuneri nu sunt de natură a modifica soluțiile legislative existente*, venind doar să schimbe unele formulări, ce nu au ridicat, însă, probleme de interpretare în practică, care să justifice demersul legislativ. Or, dispozițiile art. 6 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevăd că pentru fundamentarea noii reglementări trebuie să se poarte, printre altele, de la *insuficiențele legislației în vigoare*.

Un exemplu îl constituie modificările propuse în privința art. 51 alin. (1) și (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, în forma în vigoare a alin. (1), se prevede că, la expirarea mandatului funcției de conducere, judecătorii sau procurorii:

- pot ocupa, în condițiile prevăzute la art. 48 - 50, o altă funcție de conducere la aceeași instanță sau parchet, în condițiile legii;

- *fie revin* pe funcții de execuție la instanțele sau parchetele pe care le-au condus sau de unde provin.

În forma propusă, se prevede că, la expirarea mandatului funcției de conducere, judecătorii sau procurorii:

- pot ocupa, în condițiile prevăzute la art. 48 - 50, o altă funcție de conducere la aceeași instanță sau parchet, în condițiile legii;

- *ori pot reveni* în funcții de execuție la instanțele sau parchetele pe care le-au condus sau de unde provin.

Or, sintagmele „*fie revin*” - din actuala reglementare și, respectiv, „*ori pot reveni*” - regăsită în forma din proiectul de lege au același sens, neimpunându-se vreo intervenție legislativă.

Tot astfel, în ceea ce privește textul propus pentru lit. a) a alin. (2) al art. 51 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în sensul că revocarea din funcția de conducere se poate dispune în cazul în care judecătorii/procurorii nu mai îndeplinesc *cel puțin una* dintre condițiile necesare pentru numirea în funcția de conducere, se constată că este similar textului în vigoare, care se referă la cazul în care judecătorii/procurorii nu mai îndeplinesc *una* dintre condițiile necesare pentru numirea în funcția de conducere, neexistând diferențe de substanță, astfel că nici în acest caz nu se justifică vreo intervenție legislativă.

În privința altor modificări propuse se constată că *nu există o justificare* în „Expunerea de motive”, o astfel de justificare neregăsindu-se nici în cuprinsul



*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 103 din 28 mai 2020

documentelor internaționale la care se face referire, cu toate că, potrivit art. 31 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în expunerea de motive (ca instrument de prezentare și motivare), în cuprinsul motivării emiterii actului normativ, ar fi trebuit să se regăsească, printre altele, cerințele care reclamă intervenția normativă, cu referire specială la *insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare*.

Un exemplu, în acest sens, îl constituie modificarea propusă pentru art. 54 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în sensul reducerii vechimii în funcție cerută pentru ocuparea celor mai înalte poziții în cadrul Ministerului Public.

Astfel, dacă în prezent este prevăzută o vechime de cel puțin 15 ani, conform propunerii legislative această vechime ar urma să fie de doar 10 ani, fără a fi învederate considerentele avute în vedere, și aceasta cu atât mai mult cu cât vechimea cerută în prezent de dispozițiile art. 50 alin. (1) lit. c) din aceeași lege pentru funcția de procuror general al parchetului de pe lângă curtea de apel și adjunct al acestuia, procuror șef secție al parchetului de pe lângă curtea de apel, este de 12 ani.

De altfel, observații similare au fost formulate și anterior de către Consiliul Superior al Magistraturii, cu ocazia avizării negative a *Propunerii legislative pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor*, a *Propunerii legislative pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară* și a *Propunerii legislative pentru modificarea și completarea Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii*, prin Hotărârea Plenului nr. 1148/2017. În acest sens, s-a reținut că nu exista nicio justificare pentru care se cerea o vechime de 14 ani în funcția de procuror pentru numirea în funcțiile de procuror general al parchetului de pe lângă curtea de apel și adjunct al acestuia, iar pentru numirea în cea mai înaltă funcție din Ministerul Public, respectiv Procuror General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție o vechime în funcția de procuror de doar 10 ani.

Pe de altă parte, din analiza textului propus pentru art. 54 alin. (1) reiese și o altă necorelare, căci textul nu se referă decât la procurorii șefi de secție de la Direcția Națională Anticorupție, nu și la procurorii șefi de secție de la Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, fără a se oferi vreo justificare în acest sens – în condițiile în care dispozițiile în vigoare reglementează similar numirea procurorilor șefi de secție din cadrul celor două Direcții, fiind probabil că a fost preluată ca atare forma anterioară modificărilor aduse în anul 2018 celor trei legi ale justiției.



*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 103 din 28 mai 2020

Există, însă, și alte *necorelări* în cuprinsul propunerii legislative, un exemplu, în acest sens, constituindu-l art. IV pct. 4, prin care se propune abrogarea articolelor 88¹ - 88⁹ din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în raport de dezideratul desființării Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Astfel, în prezent, dispozițiile ce reglementează organizarea și funcționarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție se regăsesc în cuprinsul Secțiunii a 2¹-a din Cap. II – „Organizarea Ministerului Public” al Titlului III – „Ministerul Public” din lege.

Această Secțiune cuprinde 11 articole, respectiv articolele art. 88¹-88¹¹, însă propunerea legislativă nu prevede decât abrogarea art. 88¹-88⁹, iar nu și a art. 88¹⁰ și a art. 88¹¹. Or, aceasta ar însemna că aceste din urmă articole - ce îi vizează pe ofițerii și agenții de poliție judiciară și pe specialiștii care își desfășoară activitatea în cadrul Secției - ar urma să rămână în vigoare, deși Secția nu ar mai exista.

O altă *necorelare* semnalată este în legătură cu propunerea de modificare a dispozițiilor lit. b) a alin. (2) al art. 51 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, în prezent, acest caz de revocare din funcția de conducere poate fi reținut în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor manageriale privind organizarea eficientă, comportamentul și comunicarea, asumarea responsabilităților și *aptitudinile manageriale*. Criteriile avute în vedere la verificarea organizării eficiente a activității, a comportamentului și a comunicării, a asumării responsabilității și, respectiv, a aptitudinilor manageriale sunt detaliate în cuprinsul alineatelor (3) – (6) ale aceluiași articol.

Din examinarea comparativă a textului propus pentru acest caz de revocare din funcție se constată că se elimină referirea din finalul textului la „aptitudinile manageriale”, fără, însă, a se opera eliminarea sau reconfigurarea, conform aprecierii, a dispozițiilor alin. (6) al aceluiași articol, care reglementează tocmai această ipoteză particulară.

În fine, se constată și unele *inadvertențe* în cuprinsul propunerii legislative, cum este, spre exemplu, denumirea Legii nr. 317/2004 a cărei modificare se propune la art. V din propunere, care nu este „Legea nr. 317/2004 privind organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii”, ci „Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii”.

În raport de toate argumentele prezentate, luând în considerare caracterul limitat al demersului normativ propus, care nu este de natură să aducă o îmbunătățire reală a cadrului legislativ actual, precum și deficiențele de ordin



*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Anexă la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 103 din 28 mai 2020

*tehnice constatate, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că
propunerea legislativă nu poate fi adoptată în această formă, astfel că se impune
avizarea negativă a acesteia.*

Judecător Nicoleta-Margareta ȚÎNȚ,
PREȘEDINTELE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

